

KOBIETKA (1) *sb f*

N pl k(o)bi(e)tki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „kobieta”: Bo kobietki [*tu o złych córkach*] s káletki iuż dawno wymknęły/ Wfzytki iego pieniążki co dzyádowfko miało *HistLan D3*.

ZCh